

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آلفرد مک کوی
برگردان از: آمادور نویدی
۲۹ جولای ۲۰۱۶

چه گونه یک گل "گلای رنگ" تنها ابر قدرت جهان را شکست داد جنگ مواد مخدر امریکا در افغانستان

۲

جنگ علیه ترور (۲۰۰۱-۲۰۱۶)

واشنگتن پس از یک دهه نادیده گرفتن افغانستان، پی حملات ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱، دوباره مکانی را جهت انتقام کشف کرد. تنها چند هفته بعد، در اکتوبر ۲۰۰۱، امریکا، بمباران کشور و سپس «تهاجمی» را به رهبری جنگ سالاران محلی شروع کرد. رژیم طالبان سقوط کرد (۱۴)، در کلمات گزارشگر کهنه کار نیویورک تایمز آر. دبلیو اپول، با سرعتی «بسیار ناگهانی و غیر منتظره، که مقامات دولتی و مفسران در امور ستراتیژی... به سختی باور می کردند.» اگرچه حملات هوایی امریکا خسارات انسانی و روانی قابل توجهی برجای گذارد، بسیاری جوامع دیگر، بمباران به مراتب گسترده تر را بدون فروپاشی به این روش مقاومت کردند. با نگاهی به گذشته، به نظر می آید که ممنوعیت کشت تریاک، طالبان را از نظر اقتصادی ورشکست کرده بود و حکومت مذهبی او را با یک پوسته میان خالی بر جای گذاشته بود که با اولین بمباران امریکا درهم شکست.

تا اندازه ای نه آن طوری که قدرانی شود، افغانستان در دو دهه گذشته سهم بیشتر منابع خود- سرمایه، زمین، آب و کار را - به تولید تریاک و هروئین اختصاص داده بود. زمانی که طالبان کشت را غیرقانونی کرد، کشور از نظر

کشاورزی، از یک تک محصول تریاک، کمی بیشتر شده بود. تجارت مواد مخدر برای اکثر درآمدهای مالیاتی، تقریباً تمام درآمد صادراتی و بیشتر اشتغال او به حساب می آمد. در این زمینه، ریشه کن کردن تریاک ثابت کرد که یک خود کشی اقتصادی بود و جامعه ای را که ضعیف شده بود، به آستانه سقوط کشاند. در واقع، بررسی سازمان ملل در سال ۲۰۰۱، نشان داد که ممنوعیت کشت تریاک «منجر به ضرر بسیار زیاد درآمد برای حدود ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر»، ۱۵ درصد جمعیت، از جمله ۸۰۰ هزار کشاورز، ۴۸۰ هزار کارگر دوره گرد، میلیون ها از وابستگان آن ها گشته است.

در حالی که عملیات بمباران در سراسر ماه اکتوبر ۲۰۰۱ به شدت ادامه داشت، سیا ۷۰ میلیون دالر (۱۵) «پرداخت نقد به صورت مستقیم» جهت بسیج ائتلاف قدیمی خود از جنگ سالاران قبیله نی برای شکست طالبان خرج کرد، هزینه ای که رئیس جمهور بوش بعداً از آن به عنوان یکی از بزرگ ترین «معامله چانه زنی» تاریخ نام برد. برای فتح کابل و دیگر شهرهای کلیدی، سیا پول خود را در حمایت از رهبران ائتلاف/اتحاد شمال (۱۶) گذاشت، که طالبان هرگز آن ها را به طور کامل شکست نداده بود. آن ها، در مقابل، در سال های حکومت طالبان بر قاجاق تریاک در مناطق شمال شرقی افغانستان کنترل و تسلط طولانی داشتند. در این میان، سیا هم چنین نظری به گروهی از جنگ سالاران پشتون (۱۷) در حال رشد داشت که در قاجاق مواد مخدر در بخش جنوب شرقی کشور فعال بودند. در نتیجه، وقتی که طالبان شکست خورد، قبلاً پایه از سرگیری کشت تریاک و تجارت مواد مخدر در یک مقیاس بزرگ، بنا شده بود.

زمانی که کابل و مراکز ولایت ها گرفته شد، سیا به سرعت کنترل عملیات را به نیروهای ائتلاف یونیفرم پوش و مقامات غیرنظامی واگذار کرد، که برنامه های سرکوب مواد مخدر نامربوط آن ها (۱۸) در سال های آینده، در نهایت، افزایش سود حاصل از قاجاق هروئین را ابتداء به آن جنگ سالاران، و در سال های بعد، تا اندازه زیادی برای چریک های طالبان باقی می گذارد. در اولین سال اشغال امریکا، قبل از آن که آن جنبش بتواند خود را بازسازی بکند، برداشت تریاک افزایش یافته و به ۳۴۰۰ تن رسید (۱۹). در یک توسعه بدون سابقه تاریخی، قاجاق مواد مخدر، مسئول ۶۲ درصد تولید ناخالص داخلی کشور در سال ۲۰۰۳ بود. در چند سال اول اشغال امریکا، وزیر دفاع امریکا دونالد رامسفلد (۲۰)، «علائم رشد پول مواد مخدر سرازیر شده به طالبان را رد کرد»، در حالی که سیا و ارتش امریکا «چشم خود را به فعالیت های مربوط به مواد مخدر توسط جنگ سالاران برجسته، می بستند».

امریکا در اواخر سال ۲۰۰۴، پس از تقریباً دو سال که هیچ علاقه ای به موضوع نشان نداد، کنترل تریاک را به متحدان انگلیسی و آموزش پولیس را به آلمان ها واگذار کرد، ولی ناگهان کاخ سفید با درد سر عمال و عناصر اطلاعاتی سیا روبه رو شد که ادعا می کردند گسترش تجارت مواد مخدر (۲۱) منجر به احیای نیروی رقیب طالبان شده است. حمایت شده از طرف بوش، وزیر امور خارجه پاول، آن موقع بر یک استراتژی تهاجمی مبارزه با مواد مخدر، از جمله به سبک ویتنام برای از بین بردن گیاهان با بمباران هوایی در بخشی از مناطق روستایی افغانستان، اصرار کرد. اما سفیر امریکا زلمی خلیل زاد در برابر این رویکرد مقاومت کرد، که از طرف متحد داخلی اشرف غنی، و سپس وزیر مالیه کشور (و حال رئیس جمهور آن حمایت شد)، و اخطار دادند (۲۲) که این چنین برنامه ریشه کن ساختن گیاهان در کشور، بدون ۲۰ میلیارد دالر کمک خارجی برای ایجاد «امرار معاش جایگزین» یعنی «گسترش فقر».

واشنگتن به عنوان مصالحه، با آموزش تیم های ریشه کن سازی دستی (۲۳) کشت تریاک بر روی پیمانکار خصوصی مانند دین کورپ تکیه کرد. با این حال، تا سال ۲۰۰۵، طبق گزارش خبرنگار نیویورک تایمز کارلوتا گال، آن رویکرد

«چیزی شبیه یک شوخی شده بود. دو سال بعد، زمانی که شورش طالبان و کشت تریاک (۲۴)، هر دو در آن چه که به نظر یک روش همکاری بود توسعه یافت، سفارت امریکا دوباره بر کابل فشار آورد تا نوع هوایی حذف گیاهان حمایت شده توسط امریکا در کلمبیا را قبول کند. رئیس جمهور حامد کرزی (۲۵) مخالفت کرد، و این مشکل حیاتی حل نشد.

بررسی سازمان ملل در سال ۲۰۰۷ از تریاک افغانستان نشان داد که برداشت سالانه (۲۶) تا ۲۴ درصد و به رکورد ۸۲۰۰ تن، یعنی به ۵۳ درصد تولید ناخالص داخلی کشور و ۹۳ درصد عرضه هروئین قاچاق جهان افزایش یافته است. سازمان ملل به طور قابل توجهی اعلام داشت که چریک های طالبان «شروع به استخراج منابع اقتصادی مواد مخدر برای سلاح، تدارکات و حقوق ملیشا» کرده اند. مطالعه یک مؤسسه صلح (۲۷) امریکائی نتیجه گرفت که تا سال ۲۰۰۸، این جنبش ۵۰ آزمایشگاه هروئین در قلمرو خود داشت و ۹۸ درصد مزارع خشخاش کشور را کنترل می کرد. آن سال، گزارش شد که ۴۲۵ میلیون دالر مالیات وضع شده بر قاچاق تریاک و کشت آن، جمع آوری کرده است، که منجر به بودجه لازم جهت استخدام جنگ جویان جوان از روستاها گشت. هر یک از چریک های مربوطه توانست بر حقوق ماهانه ۳۰۰ دالر (۲۸) حساب کند، که خیلی بیشتر از دستمزد به عنوان کارگر کشاورزی بود.

واشنگتن در اواسط سال ۲۰۰۸، جهت جلوگیری از گسترش شورش، تصمیم گرفت تا ۴۰ هزار (۲۹) سرباز جنگی بیشتر به کشور افغانستان بفرستد، و شمار نیروهای متفقین را به ۷۰ هزار نفر رساند. با توجه به نقش درآمد تریاک برای کارکنان طالبان، وزارت خزانه داری امریکا سلول تهدید مالی افغانستان (۳۰) را تشکیل داد و ۶۰ نفر از تحلیل گران خود را در واحد مبارزه با اتهام قرار داد که حملات ستراتیژیکی بر تجارت مواد مخدر راه بیندازند.

با استفاده از روش های کمی «تجزیه و تحلیل شبکه های اجتماعی» و «نفوذ شبکه مدل سازی»، آن دسته از کارشناسان مدنی (۳۱) اغلب، طبق گفته یکی از تحلیل گران کهنه کار، «با اشاره به کارگزاران حواله [طلبکاران روستائی] به عنوان گره مهم درون یک شبکه شورش، باید سربازان جنگ امریکائی را با «یک دوره اقدام عملی – به معنای واقعی، جهت لگد زدن و خراب کردن دفاتر حواله و بستن آن ها تحریک کرد.» این چنین اقدامات «بسیار بحث انگیز» ممکن است «به طور موقت شبکه مالی یک گروه شورش را کاهش دهد»، اما آن دستاوردها «به قیمت ناراحت کردن کل دهکده است» که برای وام قانونی، وابسته به وام دهنده است، که «کسب و کار اکثر حواله دهندگان است.» به این ترتیب، یکبار دیگر، حمایت از طالبان رشد می یابد.

در سال ۲۰۰۹، چریک ها به اندازه ای سریع رشد کردند که دولت جدید اوباما با «افزایش ناگهانی» قدرت سربازان امریکا را تا ۱۰۲ هزار نفر برگزید که طالبان را فلج کنند. ستراتیژی جدید جنگ رئیس جمهور اوباما رسماً در تاریخ ۱۳ فیبروری ۲۰۱۰، پس از ماه ها استقرار سربازان، در مارجه، شهر بازاری دور افتاده در ولایت هلمند راه اندازی شد (۳۲). پس از امواج فرود هلی کوپترها در حومه آن و برخاستن غبار، صدها نفر تفنگدار با سرعت از مزارع جوانه های خشخاش به سوی محوطه های دیوارهای گلین شهر عبور کردند. اگرچه که هدف آن ها چریک های طالبان محلی بود، تفنگداران (۳۳) در واقع مرکز تجارت جهانی تریاک را اشغال کرده بودند. چهل درصد از عرضه قاچاق مواد مخدر دنیا در مناطق اطراف این حوزه پرورش می یافت و اکثر آن محصول در مارجه تجارت می شد.

یک هفته بعد، فرمانده امریکا جنرال استانی مک کریستال و معاون رئیس جمهور افغانستان کریم خلیلی، با هلی کوپتر وارد شهر شد و برای رسانه ها از عمل کرد در ستراتیژی ضد شورش جدید به خبرنگاران گفت: «که برای پاک سازی روستاهائی مانند مارجه بسیار مطمئن است.» ولی این چنین نشد، و بدین دلیل، تجارت تریاک، جشن آن ها را به هم زد. یک بیوه زن افغان (۳۴) با سر و صدای بلند به کشاورزان هم کار اعلام کرد: «اگر آن ها با تراکتورها آمدند، اول باید مرا بکشند و از روی جسد من بروند، قبل از این که بتوانند کشت خشخاش مرا از بین ببرند.» یکی از مقامات

سفارت امریکا که با تلفون ماهواره از مزارع تریاک صحبت می کرد، به من گفت: «بدون مبارزه با تولید مواد مخدر در ولایت هلمند، نمی توان در این جنگ برنده شد.»

وقتی که این وقایع را تقریباً شش سال پیش می دیدم، مقاله ای برای سایت پیام تام (۳۵) نوشتم و با هشدار، شکست را پیش گوئی کردم. به بیان ساده، به اندازه ای ساده که حتی واشنگتن هم می توانست آن را درک کند، در آن زمان نوشتم: «انتخاب به اندازه کافی روشن است»، «ما می توانیم هم چنان در جنگی بیرحمانه، با نتیجه ای نامشخص، بازهم با خون بیشتری، این خاک مرگ بار را بارور سازیم... و یا می توانیم در بازسازی این سرزمین خشک کهن، با سبز کردن باغ ها، با پرکردن گله و رمه، و بازسازی مزارع خراب شده در طول دهه ها جنگ، کمک کنیم تا دوباره محصولات غذایی به جایگزینی مناسب برای تریاک تبدیل گردد. ما تنها زمانی می توانیم کشت مواد مخدر را از بین ببریم که دیگر شرایطی برای کشت آن وجود نداشته باشد.»

طرح اوباما جهت افزایش تعداد پرسنل نظامی، با حمله به چریک ها، اما نادیده گرفتن برداشت محصولی که هر بهار شورشیان جدیدی را تأمین مالی می کند، خیلی زود دچار شکست پیش گوئی شده گشت. طبق گزارش نیویورک تایمز، به محض این که سال ۲۰۱۲ پایان یافت، چریک های طالبان (۳۶)، «بزرگ ترین فشار ائتلاف به رهبری امریکا را تحمل کردند.» پس از افت نیروهای ائتلاف جهت انجام طرح آخرین مهلت اوباما در دسامبر ۲۰۱۴ برای «پایان دادن» به عملیات جنگی امریکا، کاهش عملیات هوایی به طالبان اجازه داد تا حملات زیادی را در شمال، شمال شرقی، و جنوب افغانستان راه اندازی کند که منجر به رکورد کشتار سربازان ارتش و پولیس افغان گشت.

در آن زمان، جان سوپکو، بازرس ویژه امریکا برای افغانستان، شرحی (۳۷) جهت بقای طالبان ارائه داد. علی رغم هزینه های سرسام آور ۷ میلیارد و ششصد میلیون دالر جهت برنامه «ریشه کن سازی مواد مخدر» در دهه های گذشته، او نتیجه گرفت که: «با هر معیار قابل تصور، ما شکست خورده ایم. تولید و کشت بالاست، ممنوعیت و ریشه کن سازی پانین است، حمایت مالی به شورشیان بالاست و معتادی و سوء استفاده در سطح بی سابقه ای در افغانستان است.»

درواقع، در سال ۲۰۱۳، محصول تریاک رکوردی (۳۸) برابر ۲۰۹ هزار هکتار را پوشش داد، که برداشت را تا ۵۰ درصد و به ۵۵۰۰ تن افزایش داد. برداشت گسترده منجر به تولید ۳ میلیارد دالر درآمد غیرقانونی گشت، که حدود ۳۲۰ میلیون دالر از آن، به خوبی بیش از نیمی از درآمد مالیات طالبان بود. سفارت امریکا این ارزیابی ملالت انگیز را تأیید کرد (۳۹) و آن را «ثروتی باد آورده برای شورشیان، که از تجارت مواد مخدر تقریباً در هر سطحی سود می برند» درآمدی نامشروع خواند.

در حالی که محصول تریاک سال ۲۰۱۴ برداشت شد، نظر سنجی جدید سازمان ملل نشان داد که روند ملال انگیز، با مناطق افزایش کشت به رکورد ۲۲۴ هزار هکتار (۴۰) و محصول ۶۴۰۰ تن، نزدیک اوج تاریخی، فقط ادامه داشته است. در ماه می ۲۰۱۵، سوپکو با تماشای ورود این سیل مواد مخدر به بازار جهانی، در حالی که هزینه امریکا در مبارزه با مواد مخدر تا ۸ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالر افزایش یافته بود، سعی کرد که آن شرایطی را ترجمه کند که برای تمام امریکائی ها (۴۱) اتفاق می افتد. او گفت: «افغانستان تقریباً ۵۰۰ هزار جریب، یا حدود ۷۸۰ مایل مربع، به کشت خشخاش اختصاص داده است. آن برابرست با بیش از ۴۰۰ هزار زمین فوتبال در امریکا – از جمله بخش های پایانی آنست.»

طالبان در فصل جنگ در سال ۲۰۱۵، به طور قاطعانه ای ابتکار مبارزه را در دست گرفت و به نظر رسید که تریاک هر چه از همیشه عمیق تر در عملیات او جای گرفت. نیویورک تایمز گزارش کرد (۴۲) که رهبر جدید جنبش، ملا

اختر منصور، «در میان اولین مقامات مهم طالبان بود که به تجارت مواد مخدر مرتبط بود ... و بعداً جمع کننده منبع اصلی مالیات برای تجارت مواد مخدر شد - که سود بسیار زیادی ایجاد کرد. پس از ماه ها فشار بی امان بر نیروهای دولتی در سه ولایت شمالی، اولین عملیات اصلی گروه تحت ریاست او، دو هفته تسخیر شهر ستراتیژیک کندوز بود، که اتفاقاً در «مسیر پردرآمد مواد مخدر کشور قرار دارد (۴۳) ... که تریاک را از خشخاش فراوان ولایت های جنوب به تاجیکستان ... به روسیه و به اروپا می برند.» واشنگتن مجبور شد که خروج برنامه ریزی شده بیشتر نیروهای جنگی را متوقف سازد (۴۴).

ملل متحد، در میان تخلیه عجلانه دفاتر نیروهای منطقه ئی خود در ولایت های تهدید شده شمالی، نقشه ای در اکتوبر منتشر ساخت که طالبان کنترول «بالا» یا «شدیدی» (۴۵) را در بیش از نیمی از مناطق روستائی کشور دارد، از جمله در بسیاری که آن ها قبلاً حضور قابل توجهی نداشتند. طی یک ماه، طالبان حملاتی (۴۶) در مناطق سراسر کشور به راه انداخت که در تصرف و نگه داشتن قلمرو، تهدیدی برای پایگاه های نظامی در ولایت شمالی فاریاب و محاصره تمام مناطق در جنوب هرات بود.

تعجبی ندارد، که حملات سنگین در مرکز خشخاش در ولایت هلمند بود، جایی که نیمی از محصول تریاک کشور آن موقع رشد می کرد، و نیویورک تایمز گفت: «تجارت پردرآمد تریاک آن جا را برای طرح های اقتصادی شورشیان حیاتی ساخته بود.» در اواسط دسمبر، پس از تسخیر ایست های بازرسی، پس گرفتن اکثر ولایت ها، و عقب راندن نیروهای امنیتی دولت در پاشنه های خود، چریک ها به تسخیر مرکز تجارت هرونین، مارجه نزدیک شدند (۴۷)، همان محلی که حرکت موج خروشان اشباع رسانه ئی رئیس جمهور اوپاما در سال ۲۰۱۰ بود. چنان چه نیروهای عملیات ویژه و نیروی هوایی امریکا برای کمک به نیروهای «کم روحیه» افغان مداخله نکرده بودند، بدون شک شهر و استان سقوط می کرد. در اوایل سال ۲۰۱۶، بیش از ۱۴ سال پس از «آزاد شدن» افغانستان توسط حمله امریکا، دولت اوپاما در یک عقب گرد از سیاست کم کردن نیروهای قابل توجه امریکا، بنابه گزارش ها «صدها» پرسنل جدید را در یک نیمه افزایش به ولایت هلمند اعزام کرد (۴۸) تا نیروهای متزلزل دولتی را تقویت کند و مانع «جایزه اقتصادی» شورشیان از پرحاصل ترین مزارع خشخاش جهان گردد.

پس از فاجعه فصل جنگ در سال ۲۰۱۵، که منجر به آن چیزی بر ارتش افغان شد که مقامات امریکائی آن را تلفات «ناپایدار» (۴۹) و ملل متحد آن را «وحشت واقعی» رکورد تلفات مردم عادی (۵۰) نامیدند، زمستان سخت و طولانی در سراسر کشور هیچ مهلتی ارائه نداده است. در حالی که سرما و برف جنگ در اطراف کشور را کند کرد، طالبان عملیات خود را با پنج بمب گذاری عظیم (۵۱) در کابل و دیگر مناطق کلیدی شهری در اولین هفته جنوری به شهرها تغییر داد، و متعاقب آن یک حمله انتحاری (۵۲) بر مجتمع پولیس در پایتخت داشت که منجر به کشته شدن ۲۰ افسر شد.

در همین حال، زمانی که برداشت محصول سال ۲۰۱۵ پایان یافت، کشت تریاک کشور، پس از شش سال رشد پایدار، ۱۸ درصد کاهش داشت و به ۱۸۳ هزار هکتار رسید و بازده محصول با شدت (۵۳) به ۳۳۰۰ تن کاهش یافت. در حالی که مقامات ملل متحد بسیاری از این کاهش را به خشکسالی (۵۴) و گسترش (۵۵) انگل خشخاش نسبت دادند، شرایطی که ممکن است در سال ۲۰۱۶ ادامه نیابد، روند بلند مدت هنوز یک ترکیب نامشخص از خبرهای مثبت و منفی است. در انبوه داده های منتشر شده در گزارشات مواد مخدر ملل متحد یک آمار مهم و قابل توجه (۵۶) مخفی شده است: «در حالی که اقتصاد افغانستان از سال کمک های بین المللی رشد می یابد، سهم تریاک در تولید ناخالص داخلی به طور پیوسته از یک نرخ وحشتناک ۶۳ درصدی در سال ۲۰۰۳ به نرخ بیشتر قابل کنترول ۱۳ درصدی در

سال ۲۰۱۴ کاهش یافت. حتی از آن جایی که ملل متحد می گوید: «وابستگی به اقتصاد مواد مخدر در سطح کشاورزی در خیلی از جوامع روستایی هنوز بالاست.»

نیویورک تایمز اخیراً گزارش داد(۵۷): در ولایت هلمند در سطح محلی، «مقامات دولتی افغان به طور مستقیم نیز درگیر تجارت تریاک هستند.» آن ها با انجام این کار، «رقابت با طالبان را در مبارزه برای کنترل قاچاق مواد مخدر» گسترش می دهند، در حالی که «مالیاتی که بر کشاورزان می بندند، عملاً شبیه همان مالیاتی است که طالبان استفاده می کند»، و بخشی از سودهای نامشروع خود را «به زنجیر بالائی ها، تا مقامات کابل می رسانند، که اطمینان حاصل کنند مقامات محلی حمایت بالاترها را حفظ کنند و رشد تریاک هم چنان ادامه یابد.»

هم زمان، تحقیقات شورای امنیت ملل متحد نشان داد (۵۸) که طالبان به طور سیستماتیک «در زنجیر عرضه در هر مرحله از تجارت مواد مخدر بهره برده است، و ۱۰ درصد کاربر مالیات بر کشت تریاک در هلمند جمع آوری کرده است، و برای کنترل آزمایشگاه های هروئین جنگ کرده است، و به عنوان «ضمانت کننده اصلی قاچاق تریاک خالص و هروئین خارج از افغانستان» عمل کرده است.

طالبان بسادگی تنها مالیات قاچاق را نمی گیرد، بلکه در حال حاضر عمیقاً و مستقیم در آن درگیر است، و تایمز اضافه (۵۹) می کند: «مشکل است تا گروهی را از کارتل های اختصاصی مواد مخدر تشخیص داد.» روند بلند مدت هر چه می خواهد باشد، تریاک برای آینده قابل پیش بینی، به طور عمیق با اقتصاد روستایی، شورشیان طالبان، و دولتی فاسد که مجموع آن معمای افغان است گرفتار باقی می ماند.

طالبان با درآمد فراوان از سیر محصولات زراعی گذشته، بدون شک برای فصل جنگ جدید که با شروع بهار می آید، آماده خواهد بود. در حالی که برف از کوهستان ذوب و سرازیر می شود، و شاخه های خشخاش از زمین جوانه می زنند، همانند ۴۰ سال گذشته، ارتش جدید استخدامی از جوانان آماده جنگ برای نیروهای شورشی خواهد شد.

بریدن گره کور افغان

برای اکثر مردم جهان، فعالیت اقتصادی، تولیدات و مبادلات کالا، اولین نقطه تماس با دولت است، مانند سکه و ارز مهر شده ای که هرکسی در جیب خود حمل می کند. اما زمانی که مهم ترین کالای یک کشور غیرقانونی است، پس وفاداری های سیاسی به طور طبیعی به شبکه های مخفی که تولید را با راحتی از مزارع به بازارهای خارجی منتقل می کند، کمک مالی، وام، و اشتغال را در هر قدم از راه فراهم می کند، تغییر می کند. جان سوپکو شرح می دهد (۶۰): «تجارت مواد مخدر بخش مالی افغانستان را مسموم می کند و به رشد اقتصاد غیرقانونی کمک می رساند.» این در عوض، از طریق فساد، تغذیه شبکه های جنایتکار و ارائه کمک مالی قابل توجهی به طالبان و دیگر گروه های شورشی، مشروعیت دولت افغان را تضعیف می کند.

واشنگتن پس از ۱۵ سال جنگ ادامه دار در افغانستان، با همان انتخابی روبه رو شده است که پنج سال پیش داشت، زمانی که جنرال های اوباما با هلی کوپتر، تفنگداران امریکائی را برای شروع موج خروشان خود به مارجه منتقل کردند. امریکا درست مانند پانزده سال گذشته، می تواند در همان دام دور بی پایان باقی بماند و با هر ارتش جدید جنگجویان روستایی که به نظر می رسد هر سال به طور کامل مسلح از مزارع خشخاش کشور شکوفه می دهد، بجنگند. در این نقطه، تاریخ یک چیز به ما می گوید: در این سرزمین که تریاک با دندان های اژدها کشت شده است، امسال، سال آینده و سال بعد از آن ارتش جدید چریکی موجود خواهد بود.

حتی در افغانستان مشکل دار، با این حال، جایگزین هائی وجود دارند که مجموع آن ها می تواند به طور بالقوه برشی برای این گره کور مشکل سیاسی باشد. به عنوان گام اول و اساسی، ممکن است زمانش فرار رسیده باشد که صحبت در باره اعزام گروه بعدی سربازان متوقف گردد و رئیس جمهور اوپاما طرح خود مبنی بر خروج پرسنل را کامل کند. در گام بعدی، حتی اگر بخشی از آن همه بودجه نظامی تلف شده در مناطق روستائی افغانستان سرمایه گذاری شود، می تواند برای میلیون ها کشاورزی که برای اشتغال وابسته به محصول تریاک هستند، بدیل های اقتصادی تولید کند. چنین پولی می تواند آن زمین و میوه باغ های فنا شده، گله ها و رمة های به غارت رفته، انبارهای بذر، و سیستم تخریب شده آبیاری ذوب برف را، که قبل از یک دهه جنگ، یک کشاورزی متنوع را حفظ می کرد، بازسازی کند. اگر جامعه بین المللی می تواند از طریق چنین توسعه پایدار روستائی هم چنان به کم شدن وابستگی کشور به قاچاق تریاک به ۱۳ درصد تولید ناخالص داخلی کنونی اشاره کند، پس شاید افغانستان بتواند کشور پیشتاز مواد مخدرجهان نباشد و آن چرخه سالانه، بالاخره شکسته شود.

در باره نویسنده:

آلفرد دبلو مکوی، به طور منظم در سایت پیام تام می نویسد، و استاد هرینگتون تاریخ در دانشگاه ویسکونسن - مادیسون در امریکاست. او نویسنده کتاب کلاسیک سیاست های هروئین: هم دستی سیا در تجارت جهانی مواد مخدر است، که مقطع تاریخی قاچاق مواد مخدر و عملیات مخفی بیش از ۵۰ سال را بررسی می کند. آخرین کتاب های او شامل شکنجه و معافیت: دکترین بازجویی اجباری امریکا و امپراتوری پولیسی امریکا: امریکا، فیلیپین، و ظهور دولت پولیسی است.

پیام تام را در تویتر دنبال کنید و به ما در فیس بوک بپیوندید.

Follow TomDispatch on [Facebook](#) and join us on [Twitter](#)

جدیدترین کتاب پیام تام، میدان جنگ فردای نیک تورس: جنگ های نیابتی امریکا و عملیات مخفی در افریقا، و آخرین کتاب تام اینگل هارت، سایه نظارت دولت، جنگ های مرموز، و دولت امنیت ملی در تنها ابر قدرت جهان است.»

منابع:

(۱۴)-

<http://www.nytimes.com/2001/11/30/us/nation-challenged-washington-letter-pondering-mystery-taliban-s-collapse.html>

(۱۵)

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A3105-2002Nov17.html>

(۱۶)-

<http://www.nytimes.com/2001/11/16/world/nation-challenged-reinforcements-allies-building-force-keep-order-vacuum.html?pagewanted=all>

(۱۷)-

<http://www.nytimes.com/2002/01/15/opinion/putting-an-end-to-warlord-government.html>

-(١٨)

<http://www.nytimes.com/2001/11/25/weekinreview/the-world-a-war-on-terror-meets-a-war-on-drugs.html>

-(١٩)

http://www.unodc.org/pdf/Afgh_drugindustry_Nov06.pdf

-(٢٠)

<http://www.nytimes.com/2007/05/16/world/asia/16drugs.html?mtrref=undefined&gwh=189CCF6E98A9FE7264DC86D225DC3E09&gwt=pay>

<http://www.nytimes.com/2007/05/16/world/asia/16drugs.html>

-(٢١)

<http://www.nytimes.com/2007/05/16/world/asia/16drugs.html>.

-(٢٢)

<http://www.nytimes.com/2004/12/11/opinion/where-democracys-greatest-enemy-is-a-flower.html>

-(٢٣)

http://www.nytimes.com/2006/02/17/international/asia/17poppy.html?_r=0&mtrref=undefined&gwh=2504AE38F603B7E8633131918BD97F71&gwt=pay

-(٢٤)

<http://www.nytimes.com/2006/09/03/world/asia/03afghan.html?hp&mtrref=undefined&gwh=AB869212DB6402A1199ADBCDFF025EE3&gwt=pay>

-(٢٥)

<http://www.theguardian.com/world/2007/dec/07/afghanistan.usa>

-(٢٦)

<http://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan-Opium-Survey-2007.pdf>

-(٢٧)

http://www.usip.org/sites/default/files/resources/taliban_opium_1.pdf

-(٢٨)

<http://www.cbc.ca/news/world/the-new-afghan-battle-plan-bribing-the-taliban-1.893983>

-(٢٩)

<http://www.nytimes.com/2008/05/03/world/asia/03military.html?mtrref=undefined&gwh=0526696F3855E65AE19352C573E6E5A9&gwt=pay>

-(٣٠)

<https://www.treasury.gov/press-center/press-releases/Pages/tg1291.aspx>

-(۳۱)

<http://smallwarsjournal.com/printpdf/12915>

-(۳۲)

<http://www.nytimes.com/2010/02/14/world/asia/14marja.html?mtrref=undefined&gwh=83B413BE4D0E7E0147F1380CB7F73613&gwt=pay>

-(۳۳)

<http://www.nytimes.com/2010/03/21/world/asia/21marja.html?mtrref=undefined&gwh=BAF58C4EE43AF0F2725A5671B4D59826&gwt=pay>

-(۳۴)

<http://www.nytimes.com/2010/03/02/world/asia/02marja.html? r=0>

-(۳۵)

http://www.tomdispatch.com/blog/175225/tomgram: alfred_mccoy, afghanistan as a drug_war/

-(۳۶)

<http://www.nytimes.com/2012/10/02/world/asia/us-scales-back-plans-for-afghan-peace.html>

-(۳۷)

<http://www.mcclatchydc.com/news/nation-world/national/national-security/article24773107.html>

-(۳۸)

https://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghan_report_Summary_Findings_2013.pdf

-(۳۹)

<http://www.sigar.mil/pdf/Special%20Projects/SIGAR-15-10-SP.pdf>

-(۴۰)

<https://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghan-opium-survey-2014.pdf>

-(۴۱)

<http://www.nbcnews.com/news/world/heroin-use-grows-u-s-poppy-crops-thrive-afghanistan-n388081>

-(۴۲)

<http://www.nytimes.com/2015/10/05/world/asia/kunduz-fall-validates-mullah-akhtar-muhammad-mansour-talibans-new-leader.html?mtrref=www.google.com &r=0>

-(۴۳)

<http://www.nytimes.com/2015/10/02/world/asia/kunduz-taliban-afghanistan.html>

-(۴۴)

<http://www.nytimes.com/2015/12/14/world/asia/afghan-province-teetering-to-the-taliban-draws-in-extra-us-forces.html>

-(۴۵)

<http://www.nytimes.com/2015/10/12/world/asia/afghanistan-taliban-united-nations.html>

-(۴۶)

<http://www.nytimes.com/2015/10/21/world/asia/afghanistan-taliban-police-ghormach.html>

-(۴۷)

<http://www.nytimes.com/2015/12/14/world/asia/afghan-province-teetering-to-the-taliban-draws-in-extra-us-forces.html>

-(۴۸)

<http://www.nytimes.com/2016/02/10/world/asia/us-troops-helmand-province-afghanistan.html>

-(۴۹)

<http://www.nytimes.com/2016/02/02/world/asia/afghanistan-kabul-suicide-bombing-taliban.html? r=0>

-(۵۰)

<http://www.nytimes.com/2016/02/15/world/asia/afghanistan-record-civilian-casualties-2015-united-nations.html>

-(۵۱)

<http://www.nytimes.com/2016/01/10/world/middleeast/taliban-step-up-urban-assaults-testing-the-mettle-of-afghan-forces.html?mtrref=undefined>

-(۵۲)

<http://www.nytimes.com/2016/02/02/world/asia/afghanistan-kabul-suicide-bombing-taliban.html>

-(۵۳)

<https://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2015/October/after-six-years-on-the-rise-afghan-opium-crop-cultivation-declines -new-unodc-survey.html>

-(۵۴)

https://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afg_Executive_summary_2015_final.pdf

-(۵۵)

<http://www.nytimes.com/2016/02/16/world/asia/afghanistan-opium-heroin-taliban-helmand.html?hp&action=click&pgtype=Homepage&clickSource=story-heading&module=photo-spot-region®ion=top-news&WT.nav=top-news>

-(۵۶)

[https://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghanistan Opium Survey Socio-economic analysis 2014 web.pdf](https://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghanistan%20Opium%20Survey%20Socio-economic%20analysis%202014%20web.pdf)

-(۵۷)

<http://www.nytimes.com/2016/02/16/world/asia/afghanistan-opium-heroin-taliban-helmand.html?hp&action=click&pgtype=Homepage&clickSource=story-heading&module=photo-spot-region®ion=top-news&WT.nav=top-news&mtrref=undefined&gwh=CE7CC5464C7613876A4F78EACEFBE58B&gwt=pay>

-(۵۸)

http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_2015_79.pdf

-۵۹)

<http://www.nytimes.com/2016/02/17/world/asia/afghanistan-opium-taliban-drug-cartel.html?mtrref=undefined&gwh=99458D081D69233A6C2D34741C0F1446&gwt=pa>

y

-(۶۰)